

Marinel Gerritsen

Hoogleraar Interculturele bedrijfscommunicatie

In 2013 bestaat de Radboud Universiteit Nijmegen negentig jaar: wat vindt u van de positie van vrouwen aan onze universiteit?

De RU kan er trots op zijn dat zij volgens de *Monitor vrouwelijke hoogleraren 2012* het hoogste percentage vrouwelijke hoogleraren in Nederland heeft (20,6 procent tegen een landelijk gemiddelde van 14,8 procent). De universiteit werkt bewust aan een evenredige man-vrouwverdeling: door het tekenen van het *Charter Talent naar de top*, het mentorprogramma voor jonge veelbelovende vrouwen, de ondersteuning van het Netwerk Vrouwelijke Hoogleraren en het Halkes-netwerk, en het faciliteren van het Institute for Gender Studies.

Wat zou de Radboud Universiteit Nijmegen nog meer kunnen doen om de positie van vrouwen in de wetenschap te verbeteren?

Uit dezelfde monitor blijkt dat de doorstroom van promovendus naar UD voor vrouwen aan de RU het moeilijkst is. De RU zou moeten onderzoeken welke belemmeringen er voor vrouwen precies zijn. Idealiter zou het percentage vrouwelijke UD's, UHD's en hoogleraren een redelijke afspiegeling moeten zijn van het percentage vrouwelijke studenten. De RU zou deze verhoudingen binnen haar eigen gelederen in kaart moeten brengen.

U zet zich in voor de verbetering van de situatie van vrouwen. Waar komt uw strijdlust vandaan?

Toen ik nog klein was, was ik al verontwaardigd dat mijn moeder niet mocht werken omdat ze getrouwd was met een ambtenaar. Ze was een vrouw met talenten, met een voltooide HBS-B- en toneelopleiding. Ik heb gezien wat een kwelling het thuiszitten voor haar was. Ik ben ervan over-

tuigd dat zowel de maatschappij als vrouwen zelf erbij gebaat zijn als vrouwen hun opleiding en talenten optimaal benutten.

Was/is het moeilijk om met uw onderzoek voet aan de grond te krijgen?

In de jaren zeventig was gender en communicatie een hot item. We organiseerden (inter)nationale congressen over de impact van sekse op taal en communicatie, schreven er wetenschappelijke artikelen over en een populair wetenschappelijk boek *Vrouwentaal en Mannenpraat* (1978). Enerzijds deed men lacherig over ons onderwerp, anderzijds waren onze bazen best blij met de publicaties in goede tijdschriften. Terugkijkend denk ik dat we een bijdrage hebben geleverd aan het op de kaart zetten van het onderzoek naar gendervariatie in taal en communicatie.

Wat is de opvallendste reactie die u hebt gekregen op uw onderzoek naar gender en cultuur in communicatie?

Dat het onzin is om de factor gender in het onderzoek te betrekken omdat er geen theorie zou zijn over genderverschillen.

Wat zou iedere student moeten weten over gender en cultuur in communicatie?

Cultuur, of het nu om nationale, regionale, sociale of gendercultuur gaat, heeft impact op communicatie. Als zender en ontvanger van een boodschap moet je je realiseren dat jouw communicatieve conventies door personen uit een andere cultuur anders gepercipieerd kunnen worden dan jij bedoelt.

Met wie zou u in het Cultuurcafé wel eens een kop koffie willen drinken?

Met aartsbisschop en kardinaal Willem Eijk. Het gerucht gaat dat er aan de Faculteit Katholieke Theologie van de Universiteit van Tilburg zo weinig vrouwen werken omdat de Kerk daartegen is. Willem Eijk, grootkanselier van deze faculteit, zou dit standpunt volgen. Als dat gerucht juist is, dan zou ik hem vragen waarom de Kerk ertegen is en of er geen mogelijkheden zijn om daar verandering in te brengen.